

Több mint huszonnégy órás utazás és sátorverés után épp a Leander koncertbe és ismerősök közé csöppenünk, időnk sincs sört venni, máris kiadják az ukázt: menjünk Rózsaszín Pitbullra! Távolról látszik, hogy a sátorban biza nem szároznak és nem is csalódtunk a komlói punkokban: Metál Mackóval fiatalodtunk, tizenéves Sziget- emlékek törtek fel a „Ne szívjál füvet” hallatán, majd jött a segélykiáltás is a zetorból.... állati intró volt!

Mint ahogy az volt a Sepultura is, a vájtfülűek fanyalgása ellenére. [Belekóstolhattok](#) Ti is, én pedig azt mondom, örüljünk az időzésnek, mert másnap szerintem színpadra sem léptek volna. Ugyanis akkor derült ki, hogy a brazil válogatott egy-hétig focizott a vébén, s azt sem valami meggyőzően tették, ráadásul a trash zászlóvivői épp Belo Horizonte-iek...

Hiába örültünk sátorveréskor a kiválasztott helynek, reggel valósággal kimenekültünk. A hatalmas hőségben kihúztuk délig, a dekázó verseny megnyerése után azonban menekültünk az erdő hűs árnyékába és a fesztiválon kívül felállított válságkocsmák közelébe. Igazán kellemes légkör uralkodott a fák alatt, kisebb-nagyobb csoportokba összeverődve iszogattak, kártyáztak, gitárt pengettek, harmonikáztak, haját fontak és tarajat állítottak vagy épp „azért vannak a jó barátok” alapon egyik alvó cimborájuk meztelen felsőtestét látták el autogrammal a fesztiválozók.

RockMaraton: retúrjegyet kéne venni!

2014. július 17. csütörtök, 10:29

[nyitja.](#)

[videóösszefoglalót](#), [a videó megtekintéséhez](#)

